Parašė Meistras
Šeštadienis, 20 Rugpjūtis 2011 19:39

Sveiki mieli bičiuliai ir draugai!

Taigi vakar, (kam parankiau – trečiadienį), sėdėjau sau šiltai namuose ir net negalvojau apie jokias naujas žvejybas. Bet visai be jos irgi negaliu, taigi „įlindau“ į www.zvejams.lt klubą ir žūklę alsuojančias facebook svetaines. O čia ko tik nėra! Ir kaip žuvis apsidžiaugia masalu, taip ir aš apsidžiaugiau radęs bičiulio pranešimą, kad jam pribrendo reikalas užmesti meškerę.

Nieko nelaukęs, pakviečiau jį prie Jums jau žinomo iš praeitos mano istorijos , Varduvos tvenkinio (o kas dar nežino, tai dirbtinis tvenkinukas, tyvuliuojantis netoli „Mažeikių naftos“). Draugas, žinoma, iš karto sutiko. Tad aš, atsiraitęs rankoves, ėmiau ruoštis ketvirtadienio žūklei. Ir ko tik nepriruošiau: išviriau kukurūzų kruopų , užplikiau žirnių bei perlinių kruopų. Sliekų ir marinuotų kukurūzų atsargų radau iš praeitos žūklės. Viską susidėliojau ir šast netikėta žinia - draugas prašo atidėti žūklę vėlesniam laikui...

Ir kas belieka, kai jau viskas paruošta? - į ketvirtadienio žūklę išvykau vienas pats. Atsikėliau kaip visada anksti, tradiciškai pažadinau kūną puodeliu garuojančios kavos ir 6.30 val. buvau žūklės vietoje. Su savim kaip įprastai, pasiėmiau dvi teleskopines meškeres (vieną 3,50 metrų ir kitą 5 metrų), plūdes prie valo pritvirtinau 3,5 ir 4 gramų. Pagrindinis valas - 0,20 mm. ir

0,22 mm., pavadėlis - 0,12 mm., kabliukai - Nr. 12 . *Gamakatsu*. Atvykęs į numatytą vietą, sumečiau penkis didelius kamuolius jauko (įsivaizduokit didesnius nei lauko teniso kamuoliukai) ir taip pradėjau ankstyvąją žūklę, masalui naudodamas slieką ir kukurūzą ant kabliuko galo. Rytas buvo ramus, pūtė lengvas vakarų vėjelis. Tačiau jis greit peraugo iš lengvo vėjelio į visą vakarų vėją (matyt vasara tikai jau baigias) ir sėdint veidu į jį, vis dažniau pasvajodavau apie namie paliktą šiltesnį rūbą. Šioje žūklės vietoje išbuvau 3 val. ir pagavau 3 delninius plakius (kaip simboliška) , o įsismarkavusiam vėjui vis pučiant į veidą, nutariau pakeisti žūklės vietą ir apsistojau ten, kur vėjas pūstų į nugarą.

Naujoje žūklės vietoje, pašarai vėl buvo maišomi iš naujo. Kas naudoja granuliuotą kombikormą, žino, kad jos brinkimas trunka ilgai, o jei nori prisivilioti didesnį laimikį, visai pravartu įmaišyti kruopų ar žirnių (žuvelės mėgsta didesnį kąsnelį jauke). Bet kurgi tu rasi tokio lobio valdiškoje pakrantėje? Tikriausiai ne veltui turime patarlę „Kas ieško, tas randa“ - mano nuostabai visai netoliese aptikau laužavietę, o joje išbarstytas perlines kruopas ir žirnius. Nors jos pasirodė tikrai nebe pirmos jaunystės, nutariau visgi surizikuoti ir pririnkęs gerą puslitrį, subėriau jas į turimą jauką. Jau būtų galima pasidžiaugti, betgi kombikormą prieš tai buvau praskiedęs ir ji gavosi skysta. Genialesnė idėja nepasimaišė, todėl iš tos pačios laužavietės primečiau pelenų ir žemės. Kad kas būtų pamatę, ką išdarinėju, tikriausiai mažų mažiausiai pagalvotų, kad tas žvejys visai kuoktelėjo. Bet kaip Jus pamenat, prie tvenkinio buvau vienas vienutėlis.

Viską sumaišęs, gavau apie 2 kg. jauko, o gal pašaro, nors galbūt teisingiausia visa tai pavadinti „makalu“ ir viską sumečiau ties plūdėmis. Sėdžiu, laukiu laukiu, bet kur tau kas kibs ant tokio masalo! Taigi praradęs viltį, skambinu namo ir prasinešu grįžtąs, pradedu pakuotis daiktus ... Tik žiūriu - plūdės nebėr! Kertu ir jaučiu kad kažkas kitame valo gale spardosi! Išvelku į pakrantę, o ten karšis ir ne toks jau ir menkas - apie 700 gramų svorio! Na galvoju sau - netyčia plaukė ir bežiovaudamas prarijo mano užmestus sliekus. Kita mintis - kol susikrausiu daiktus, užmesiu dar kartą masalą. Užmaunu sliekų ir metu- tik noriu paguldyti meškerę ant stovelio - žiūriu, kad dar nenusileidusį masalą kažkas bando; kertu – ogi dar vienas karšis krante! Ir taip nuo 12 val. iki 14:30 val. darbavausi, neturėdamas laiko prisėsti. Netgi vieną meškerę teko suvynioti, nes nebespėjau žvejoti dvejomis meškerėmis.

Na, bet visų karšių per dieną neištrauksi, taigi vakarop pas mamą sodę suruošiau šios dienos laimikį kitos dienos rūkymui. Manau, žūklė pavyko, ir nors teko išmokti plūdinės žūklės subtilybių, man tai labai patinka ir domina. Pagal mane, kiekviena žvejyba atskleidžia tarsi naują paslaptį ir padovanoja gerų emocijų. Tiek gaudančiam, tiek valgančiam.

Tai tiek įspūdžių ir naujienų iš šios dienos (2011-08- 17) žūklės. Iki kitų susitikimų, mieli

skaitovai ir draugai!

Pagarbiai, Meistras.

Meistro dienoraštį rasite čia .

Parašė Meistras
Šeštadienis, 20 Rugpjūtis 2011 19:39

Parašė Meistras
Šeštadienis, 20 Rugpjūtis 2011 19:39

Meistras
www.zvejams.lt

Meistras
www.zvejams.lt

Meistras
www.zvejams.lt

Parašė Meistras
Šeštadienis, 20 Rugpjūtis 2011 19:39

Meistras
www.zvejams.lt

Parašė Meistras
Šeštadienis, 20 Rugpjūtis 2011 19:39

Meistras
www.zvejams.lt

Meistras
www.zvejams.lt

Parašė Meistras
Šeštadienis, 20 Rugpjūtis 2011 19:39

